

I 580 000 Kr., hvilket atter vil sige, at der er en Forrentning af godt $\frac{6}{10}$ mod de $\frac{9}{10}$ pCt., som Statsregnskabet for 1926—27 udviste. Og saa er endda Udgifterne sunket betydeligt paa Grund af de Nedskæringer, som fandt Sted i 1927, og ogsaa paa Grund af, at den Vurderingssum, der nu regnes med, kun er ca. $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod ca. 35 Mill. Kr. paa det forrige Statsregnskab. Hovedaarsagen er naturligvis de lavere Priser paa Skoveffekter, som i saa høj Grad har gjort sig gældende i dette Finansaar.»

Ved § 2, Statsvirksomheder, hvor der er et regnskabsmæssigt Underskud paa 36 544 000 Kr. mod 24 883 000 Kr. paa det foregaaende Statsregnskab — Beløbet for Afskrivninger og Forrentninger ca. $38\frac{3}{4}$ Mill. Kr. — er Hovedaarsagen til dette lidet gunstige Resultat de store Takstnedsættelser, som hviler paa saa godt som hele dette Regnskabsaar, nemlig 15 Mill. Kr. for Statsbanerne og ca. 8 Mill. Kr. paa Post- og Telegrafvæsenet. Ministeren sagde: »Disse Takstreduktioner var efter Regeringens Mening nødvendige, ikke blot for at lette Erhvervslivet, som jo paa en meget indtrængende Maade kaldte paa disse Nedsættelser, men ogsaa af rent forretningsmæssige Grunde. Navnlig for Statsbanernes Vedkommende var det nødvendigt, for at de kunde tage det nogenlunde op med den skrappe Konkurrence fra Bilerne. De forventede Virkninger af Takstnedsættelserne: at standse Nedgangen og derefter skabe forøget Trafik, er ganske rigtigt indtraadt, men det maatte jo ske efterhaanden og kunde kun i ringe Grad gøre sig gældende i det første Regnskabsaar. Paa lignende Maade med den Udgiftsnedgang, som i nogen Maade skulde bøde paa det foreløbige Tab ved Takstnedsættelserne. Lønnedsættelserne virkede jo kun paa de $\frac{3}{4}$ af Aaret, og de store Personalesparelser saavel indenfor Statsbanerne som indenfor Post- og Telegrafvæsenet, som bl. a. var en Følge af Post- og Telegrafvæsenets administrative Sammenslutning, krævede Tid til deres Iværksættelse. Alt dette, i Forbindelse med at Finansaaret 1927—28 utvivlsomt endnu i saa høj Grad er præget af Deflationskrisen, berettiger til at se paa Finansaaret 1927—28 som et Overgangs- og Undtagelsesaar for vore store Statsvirksomheder, et Aar, hvorfra det ikke er berettiget at drage alt for pessimistiske Slutninger med Hensyn til Fremtiden. Indenfor Statsvirksomhederne er det jo Statsbanerne, som er den tunge Ende, og det er deres ugunstige Resultat, som finansielt dominerer det hele. Regnskabet viser et Underskud paa Statsbanerne af 31 732 000 Kr. mod 22 389 000 Kr. i 1926—27. Aarsagerne til denne Nedgang paa ca. $9\frac{1}{3}$ Mill. Kr. har jeg jo allerede belyst. Indtægterne har, paavirket af Takstnedsættelsen og den økonomiske Krise i Forening, været ca. $16\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mindre